בסוד שיח

הביקורת שלא היתה

אם להתעלם מהנושאים שנסקרו על־ידי העיתונות הממלכתית במהלך את "נאמני תורה ועבודה", שהכריז השנה, לראשונה, ל"כנס לבית", ויש להתייחס ברצינות לקולות שעלו משם.

הנושאים החברתיים עלולים להדהד את ישראל לעבודי פרשות. אין במקום פתוח הנושא לנושא החברתי שהיה נגוע. הוול מהחברות לקבלני כוח אדם וכלה בשאר נושים ממש. הציונות הדתית איבדה יכולה עוד להתעלם מהם, ובמדרי העיירות אין הם חשובים פחות מהקבלים שהציבור שלנו הניף עד כה. עמותת "במעגלי צדק" המעלה בהצלחה הרבים והחברתיים – עושה מלאכתה נאמנה, אלא שכוחה מוגבל והקציבה מוגבל עד יותר. "במעגלי צדק" כמו "כנס לבית" מצרכו ציבור שלישי מאוד ספציפי המזוהה עם פיתוח מודרן אורתודוכסי, במקום לעיב את כלל הציבור הציוני ודתי על כל אגפיו האידאולוגיים. נכון, כמה מרכבי הימין מקשיבים את הכנסים התקופתיים של "במעגלי צדק", אך לא מעבר לזה.

"כנס לבית" היה נחוץ בהחלט אם היה עושה מאמצים להזמין לדיונים חברתיים רבנים המזוהים עם עולם התורה נמוך יותר, כדי לחת להם הזדמנות יותר לאוזניות החברתיות. נכון לעכשיו, הציבור יודע כי "כנס לבית" עסק בחיים הציבוריים של הדתיות הדתיות המתבגרות, וחבל.

אם להמשיך על הנושא ב"המשך" של יהדות בדרך פרץ ומשה ומה, הדי שהרבנים ב"כנס לבית" מכירים כי השינויים במדרי החיים הנושאי של הציונות הדתית יתקשפרו רק עם התחלקות של התנועה הדתית־לאומית הדתית. הקהילה הנושא הזה היתה בשרי שרי מזה זה, לשמח, קיים חיבור של המדרן את

חילול מיותר של יום הכיפורים

ר"ח עמותת להב"ה – לחזוק היהדות בצה"ל, סא"ל (מיל.) ר"ח פיני אידע, שלח מכתב לרמטכ"ל וכן קר כלנה על הכשלה מיותרת של חיילים רציים בחילול יום הכיפורים.

מתב אידע לרב אלוף רן חלוץ:

"קיימין ליצור יחידות מיוחדות, בניישים עם חיילים רציים, נרם לבזיון הבא.

הקובעת הצה"ל נדרשה לאבטח מספר ישובים, בדרום הרי שרה. חלק איבטמע את היישוב מגן שאול ולנו במקום. חלק מהקהילה הצבי בישוב מי עמי מעל הרי שלה. החיילים הללו נאלצו לנסוע ביום הכיפורים לבסיס סמוך כיוון שלא היה להם סידור לינה. החיילים נאלצו לנסוע ממרים ולחלל את היום הקדוש לעם ישראל, ממני שלא סידרו להם מקום לינה כפי שראוי לעשות חיילי המלוכה בישובים האמרים. הדבר מקומם מאד מאחר והתובנית הייתה יחידה מראש, ושבוצה שכן הצליח לסדר מקום לינה לשאר החיילים. בדברי לו לחדגש כי מדובר במספר חיילים זניחים ומחד שהבר כזה לא היה מפרוסם בכלנועים, נולני או ביחידות אחרות והמוחד המגובשות. אחדה על בריקת הנושא ומדי צדי הרין עם המפקדים, וכן שיבון הפקודות הנוגעות למקרים כאלה.

תודע השאילתא רק על בניישים ומה על חיילים שאינם שוהרי מצוות האין.למבע מהם לחילול יום הכיפורים, הני ישראל ושבתו ומדע הבניישים לא לנו במקום הימצאם, מדע חיללו את היום הקדוש

בהמתנה לאסון ח"ן?

הדעיפה האחת מהמסדרת הרבה שעיעות לב מפקדים רבים, אלא שהם חמדי־אנשים, וכבות נהדות, מקות לב שמחות מצות. וכר וכר" אך בנושא זה ומות הלב נאמנים אפלן.

ובמה דברים אמורים?

אתה עומד בשעה 10 בלילה במחנה האלים בדרי השומרון, בין תפה לעלי, ועל הכביש ממרקות שלוש בנות המחדות למפקדים. אתה מטע בכביש ואחר עזה בשעת השבר ועל הכביש שתי בנות. בנות מדשות ידיים למחם.

אלו שתי הנשות מהם אתה בחל הנדע, אבל התדכם לראות והנהג אחדי בשיבות הדתיות הרין לנו כל קשר למשלי "נשבית והדתנשות". מדובר בידיעות אידיאולוגית קשה המתמשכת, ומאחן שכל כנס וכל הזדמנות הנאחר הם בעה ראויה לשלוח קרן היהדי אל עבר המנדעת התרבותית החזקה של הציונות הדתית.

ובאן הבן שאל: מדע החתלבות המחלטת מהבל שנים המפדים של התנועה הדתית המחלטת מדבר בשפים שנקהם עולים מילים רבים על. אלה, כבי כל, של המנדעת החזקה.

ובהה והבאחות של רב מאוד חשוב, שאבר לאיר הכבה בסברה ושתילה, כי על מדינת ישראל להבא עגלה עדשה בדי לכפר על מעשיה ועך דיבודים מסוג מה עברו כמה שנים פלבות ר"המכם אשלו" בא לשלם הרב חשוב זה ועמיתו המפי בהמכם חף נשלו חלק בממשלה שישביבת הכישלון המדיני־בטחוני המפיר הזה, שעלה באלף קרבנות פלום ח"ד. אין מדבר ב"כן יהיה ניתוק" "לא יהיה ניתוק", אלא באלף הדנים הילד ולא שמעבו בימנחף אחר מהמדרין אדתדהכם. כולל מהנבדים שמהם. על המחלל האיום הזה. עך היום לא נשמע הבבר אחד על השתיקה של הציבור קמנהג עלידי הרבנים הנ"ל, לפחות ותגובות המפר־ידות של שיקול דעת והמהשבה.

ישנם הנמנים כי אחד הרבנים אכן גדר על עצמו אלם- בנשאים מדינים בעקבות אסון "המכם אוסלו". אבל המחר שליט"א המסובים על שולחנם מפפידים בראשיתי. הפין לתת את הדין על מחדל שבחה בשיקול דעת ובמיחד שרבו האזהרות כי אין לעמוד על שום מילה של המכם עם רב המפשדים, אחר שישראל עושה הקל שיתבע "שיח עדשה" לא רק "עגלה עדשה".

שעון הקיר עמד מלכת

הדה"ק רבי ישראל מרחין נצוק"ל המחלק בב' חשון תרי"ג, ולבבוד יום המילר לא שלו החל מחר, הנה כמה קטעים מלוקטים מיחי אחר' ומ"מכילתו" ובמאון חכר' ר' מרדכי גודא האדמו"ר בית הדה"ק.

בין הקנטונים מפוזרת המלך ניקולאי) היו 72 חסידים של הכבא קדשא מרחין. מספר עלימם כי ראו בשב' נסים גלויים. כשהיו צריכים מיב' לנסיעת רחים. היו ניגשים לקדר והיה יבצא להם ממנו מים. לפעמים שכעו סיר הקדרא להבי הר, שכיצחא בגלותא.

בימי המלחמות הנו מזכבים על מסים, וכאשר אמרו להם לרחיק על האריב, היו יודים בביחוח הממון, כי חששו שמא יפרנו יהודים חפים מפשע.

כאשר סיימו את שנות עבודת הצבא שלהם, התיצבו בפני יהודי־נעך הקדה"ק, ובמבע כולם מה אמר להם רק אחד בשאר בחיץ המלך להיכנס עצמו מאחדי וחלה. עליו אמר יהודי־נעך, שעיניו, כיודע, הנו צופות מסוף העולם ועד סוף, שמא, החליל המפתחר, גבוה מכולם, והוא נושר הברית.

★

סיפר הרם החסיד ר' יחזקאל לייב בדנר הנ"ל, ומזכיר הועבאה של כ"ק האדמו"ר מליובאוויטש זצוק"ל, מה ששמע מחפשפיו, הה"ר שמואל מראקישאק ז"ל. בתחילת חדש השלון בימם שבת קודש אצל הצמח צדק בנבלם (השלישי לאדמו"ר הב"ח), לסעדה מיוחדים בשל שעון הקיר שעמד מלכת. מדן בעל הבבה צדק בתוהלל מאוד כי עשה חיזוי עך כדי הדגלות ח"ל. מדי אחדי הסעודה ישב על הספרן ועיין בספרו, לקבל מאחרו את הדה"קים".

בעל הצמח צדק האריך ימים ונתחלק זמן רשבע ימים, חמש עשרה שנים אחר מפירת הסבא קדישא מרחין ז"ע.

★

הדה"ק בעל אבני נזר מסוכשב"ע, שהיה חתנו של הדה"ק רבי מנחם מנדל מקוצק ז"ע, נסע אל הדה"קים הזה כדבדו מאחר. הראה לו את כל הדר ביתו, אף היה שם מדר אחר שהיה חביר בעל ולא היה בבנם אליו שום אדם חלת הדה"קים. ולכבדו האדה פתח אף את החדר הזה. כאשר בבנם ראה שעומד באמצע החדר שר לחן העליו מבש, וחדים בו המלך "שריתי ה' לנגדי תמיד". באחרו רגע עברה מחשבה בה במחב, שחאנשו הדה"ק מקפק אינו צדיק לדברים כאלו, אך מיד העביר מחשבה זו ממחב מכהיו חיכן הוא שמה. כאשר חזר אל חדנו, שאלו מה ראה אצל הדה"קים ומישר לו דברים שונים שראה שם. ושאלו שוב מה ראה שם, ואמר לו עוד ענין, ושוב שאלו מה ראה שם, וכן כמה פעמים עד שסיפר לו מעשה הנ"ל על החדר המיוחד. אמר לו ואתנו "שם שאנו עבדנו בעשרים שנים והא עשה את כמעט זמן".

★

עוד מעשה איתא שבאשר בא הנהנ"ק בעל חידושי הדה"ם מגור ז"ע אל הדה"קים רבבו בין הדברים מענין בין הצמחים, תוך כדי דיבור שהל הדה"קים האיתא (יומא כב) שבעשרה המלוכות משאל מאחר שהיה נפי כמשא בבן שנה, הפי מבאן למדנו שאין מפחידין שדנו על הביבור אלא אם כן קשה של שדנים ומלידה לו כאומדיה. וקשה, הדי שאל אחר בשלחת אחב "הקשתי את רבר ה'" (ש"א טו, ג), ולא היה זה אמת, כיון שהשה"ת אחר לו לדבדב את כל עם העמלקי האחר את הבהמות, הנא הם על אנב ועל הממות ולא חרנם. הרב היה יכול להשאר בעלמו (א, רכבר לא היה נפי מחמא, מאחר שלא חש לדברי הבביא הנם כ'המרחב שפך הר' חפ"ן ואחר לו הנהנ"ק בעל החידושי הדה"ם שהנא בא לכאן לא למד, כי אם לשמע. ועבה הדה"קים, שפאחל היה נ"ב נביא רמהיב שם ', אם "הנם שאול בבביאים, וידע בנבואה שמבבו בניו של אנב יבא הנן שעל ידי נחדבו על הדברים יעבלו יש ראל את התודה מדעון, כרכתיב (מחחר ט, כז) "קיימו וקבלו", "קיימו מה שקבלו כבר" (שבת פח), ולכן אחר "הקשתי את רבר ה'", כיון שעל ידי זה שלא הרג את אגב, נתגלגל שקיבלו ישראל את התודה מדעון, ונתפעל מזה הנה"ק בעל החידושי הדה"ם, אך שאל אם כן למה בעבב שאול המלוכה מפנו המלוכה, הדי נבאה מבן סובה לישראל? והשיב הס"ק מדדין־דיב"א, שלומר רבר מעין זה שב בשביל "בוסי עך יהר", בשביל בדיק, אך כאשר פסקינן מלך ישראל אין לחשב השבונות, ובדיך לקיים את הציווי ללא כל שיעור.

המתגלגלים לדגים

הקדוש מדדין אמר:

ישנם רשעים גמדים שמגלגלים אחם בשקצים דמשים, שכבדים ומשלשים, הכל לפי הבבירות שלהם. ומנם לכלבים שחדים ומבנדעים וכר'. על עבירות קלות מזה ומי שיש לו דיבה מצוות, מגלגלים אחם בבהמות קדושות ושחות, שכאשר שר חטים אחם בבדכה זה ומיקן שלהם. בבירור, כאשר בדיקים אוכלים אחם בשבתות ובחגים מאחדים יחדין עלאין, בדיקים שעשו עבירות ולא עשו השובה עילאה, מגלגלין לדגים וכתבי הקי"ג כי שלא תיקן פנם הבדית, אינו יכול לחי בגלגל בדגים.

וצוואתו מופשט לפני ה'

רבי חיים מבאנו שאל את הבעל מלכבי"ב למה הוא נוטע להבדיק מדדין שאינו נחשב כמי שהוצע ללמוד. עבה לו הרב מלכבי"ב בחדותיו הקדושה מבאנו שני דברים מיוחדים, הד' שיני חד הסדרים. הסדרה נחונה על הד' שיני, והעבידה היתה על הד' המלרה. כשאבא לבנות את בית המקדש בלי אחנו ויקא על הד' הסדרים? ולכאדה היה נבון יותר להבחר על הקד שעליו ניתנה הדעת, ולמה באמת לא נבנה ביהמ"ק על הד' סדרים אלא הד' הסדרים הזא, משום שאי אפשר בי את שדעת לפני ה', נבה יותר ויקר הוא מהסדרה הקדושה, וכך אני ראיתי את זקיניי, שהיה מהן עשרים וארבע שעות ביום לעשות בדעות.

pchilla@013.net.il